

LEVNET & MENINGER

Fra et land i karantæne

BO GREEN JENSEN

Det er ved at blive forår. Der er høj sol i haven, og jeg bruger min krop. Der kommer fine stemmer og latter fra huset. Bag tagene er havet blå, og Hven træder tydeligt frem. Hvis jeg intet kendte til coronavirus og national karantæne, ville jeg tro, at det var et perfekt øjeblik.

Det er søndag den 22. marts i det herrens år 2020. Jeg bruger en præcis datering, fordi man ikke kan vide, om hverdag og vilkår har ændret sig mere, før teksten skal trykkes på fredag. For mindre end to uger siden var tingene, som de plejer. Men Plejer er desværre død.

Min hustru arbejder hårdt på at holde modet oppe hos alle i huset. Det er hun god til. Frederikke hylder princippet

om, at man kun har det sjov, man selv laver. Og der bliver virkelig skabt en levende morskab, vi ikke ville have haft under såkaldt normale forhold.

For eksempel er coronaversionen af X Factor blevet et lille fænomen på de sociale medier, hvor man lige nu prøver at finde nye plusord for høj trafik og hastig udbredelse. COVID-19 har også sat sig i sproget.

Før i tiden sagde man jo, at et opslag på Instagram eller Facebook »gik viralt«, når *memer* blev delt med særligt stor iver.

Det er ikke, fordi vi er fans af X Factor. Jeg havde levet udmærket i ret mange år uden at se en hel udgave. Men børn holder nu engang af talentshows. Jeg har set MGP gennem 20 år med tre døtre i forskellige aldre – hver eneste gang med begejstring i stuen.

Før coronavirus kom, var vi begyndt at spise familiemiddage med Laura, min voksne datter, og hendes kæreste, Christian. Rose, som er midt i sine teenageår, deltager naturligvis også. Vi spiser i plenum og ser bagefter X Factor, som vi lever os ind i for Avas skyld.

Vi havde sådan en X Factor-aften, da programmet blev

sendt for foreløbig sidste gang. Det var fredag den 6. marts, og alle var ved siden af sig selv, fordi showet blev afviklet uden publikum i studiet. Der var samme dag kommet påbud om at holde afstand og undgå forsamlinger på – jeg har glemt, hvad der gjaldt på det tidspunkt, men det var astronomiske cifre, enten 100 eller 1000.

Om mandagen, den 9. marts, skulle børnene stadig i skole, og for mig var det vigtigt at indhente den (fremragende) japanske animationsfilm *Weathering With You*, så jeg kunne anmelde den ved premieren. Ergo tog jeg morgentoget til Grand, hvor en kollega og jeg havde hele Sal 3 for os selv. Vi sad langt fra hinanden og udvekslede coronavittigheder. Det gjorde man stadig for to uger siden.

Filmen var blevet kørt for pressen, mens jeg var på filmfestival i Berlin. Her hilste jeg på alle mine italienske og kinesiske kolleger. De sidste festivaldage var man begyndt at se journalister, som sad med mundbind på i biografen. Men dengang skrev vi februar. Vi troede ikke, at der gjaldt de samme regler for os som for resten af verden.

JEG SKREV OM FIRE FILM til avisen, som udkom den 13. marts. Teksterne blev afleveret tirsdag, men onsdag aften var de uaktuelle. Mette Frederiksen holdt pressemøde. Skorpe-skolen i Hellebæk havde fjernundervisning fra torsdag. DOX-festivalen blev aflyst, biograferne lukkede ned. Mine foredrag blev aflyst. Det hele skete i løbet af torsdag. Da vi nåede fredag, var alle i Berlingske Media sendt på hjemmearbejde.

Ava går i 1. klasse. Hun sidder med sin iPad i stuen med den åbne pejs, og skolearbejdet bliver gjort med manér. Der er samling hver morgen på Zoom. Eleverne kan se og høre deres lærer og hinanden, der er stadig fornemmelsen af en klasse.

Faktisk kunne Ava jo bare daffe ned i skolestuen i nattoj. Men sådan leger vi ikke. Hun spiser morgenmad i køkkenet og pakker sin taske. Så siger Mor farvel ved køkkendøren, og Ava går hele vejen rundt om huset og dukker op ved hoveddøren. Her står rektor (som også er Mor) og spørger, hvad det er for en tid at komme dryssende på.

Ava går ind, lægger overtøjet, sætter sig og arbejder hårdt hele formiddagen. Det er sjovt, og det bevarer kontrollerne af en struktur, som ellers er sat på pause. Hvis Ava og jeg var alene, fik nattojsmodellen nok lov at tage fat.

Ava og jeg kan til gengæld holde liv i legen, som går ud

ILLUSTRATION: GITTE SKOV

på, at der ligger en café ved Tjæreladet på Snekkersten Strand. Det har vi gjort i al slags vejr, siden vi ankom for fem år siden. Dengang var Ava tre år. Hun serverer stadig en imaginær americano, som jeg betaler for med fantasipenge. Der er et par eftermiddage med mørk regn og nye dødstal fra Italien. Så gør det godt at drikke den kaffe.

Men jeg kom fra X Factor-showet. Her har Ava og hendes mor fordelt rollerne som de seks-syv deltagere, der var i spil, da programmet blev sat på pause. De opfører hver to sange – jeg spiller selv »Passing Through«, mens Ava udfører fortolkende dans – som bliver filmet og lagt på SoMe.

Frederikke lægger hjerte i »Common People« med Pulp og overrasker med et rytmisk arrangement af »Hil dig, frelser og forsoner«. Dommerne bliver kongenialt karikeret. Det er faktisk så morsomt, at flere af modellerne selv byder ind. Især er det sjov, som vi selv går og laver.

Jeg tænker kærligt på det, mens jeg skriver i halvandet døgn på et alenlangt essay om virus i fiktionen. Hverdagen før virker fjern og utrolig. Især på det punkt har fiktionerne ret. Beretningen begynder altid med betragtninger om, hvor brat det skete, hvor hurtigt det er gået, hvor let normaliteten brød sammen. Den følelse er jo ramt på et hår.

Med ét er der sol og Minnesota-blå frosthimmel. Jeg går ned og fjerner vinterrester, jord og blade i fordybningen med bålpladsen, hvor vi aldrig er nået til selv at lave snobrød. Ava tager hul på trampolinsæsonen med røde kinder og klapprende tænder.

Begge vores katte slikker solskin. Den ene er fem år, den anden fylder ét om lidt. Den hedder Pjuske og har meget tilfælles med Ava. Den er stadig lidt af en legesyg killing. Snevide er blevet en gammel hankat. Gæt, hvem i huset, der ligner den mest.

UDVALGT AF

W

MUSIK

Opera On Demand

Staatsoper Stuttgart

De store operahuse begynder at streame deres forestillinger. Et Geheimtipp – hemmeligt vink – må være Stuttgart, der er klenodiet blandt de tyske operahuse. Kun det overlevede sammen med Festhuset i Bayreuth Anden Verdenskrigs bombardementer. Snart lukker huset for alvor, da det skal renoveres. Nyd fra netforbindelsen denne ungdomperle med Wagners *Lohengrin*. Den er iscenesat sort og drastisk af den eksilerede ungarsk Arpad Schilling, den har Michael König som Lohengrin og Simone Schneider som Elsa, og den er dirigeret af Cornelius Meister. Kameraet vil sænke sig ned fra kuppelloftet med dyrekredsen og de 12 lysekroner, det vil strejfe balkonerne, der ligner galejer på flugt, og se tæppet gå op for en forestilling, hvor Tysklands bedste operakor er til rådighed. *PeJo* www.staatsoper-stuttgart.de

Synthesizer for enhver

Moogs & Korgs

Er De fanget i et hjem uden klaver eller andre instrumenter, der kan slå ventetiden ihjel? Synthesizerproducenterne Moog og Korg står klar med nødhjælp. I anledning af coronakrisen har de gjort to musikapps gratis tilgængelige. Er man til tangenter (og har en iPad), er Moogs Minimoog Model D lige sagen. Det er skabt med udgangspunkt i firmaets berømte Minimoog Synthesizer, der var verdens første bærbare af sin slags. Bliver man skræmt af tangenter (eller er man kun i besiddelse af en androidtelefon eller -tablet), kan man kaste sig over Korgs Kaossilator, hvor man i stedet tegner sine små elektroniske hits frem på en lille plade i appen. *boas*

App Store & Google Play

TEATER

Sundets stilhed

Instr. Leonie Pichler

Urolige tider kalder på kreative løsninger, og på BaggårdTeatret har den tyske instruktør Leonie Pichler iscenesat en vandreforestilling i det fri og/eller for ørerne. *Sundets stilhed* er en seks kilometers solo-gåtur fra Havnepladsen i Svendborg langs sundet til Brechts Hus. Iført hovedtelefoner

ILLUSTRATION: TOVE I STYKKER

Tove i stykker

Instr. Sami Saif & Peter Lopes Andersson

Det er – i hvert fald for undertegnede – ret umuligt at blive færdig med Tove Ditlevsens værk og liv. Sami Saif og Peter Lopes Anderssons dokumentarfilm *Tove i stykker* tegner gennem interviews, digtoplæsninger og animationstegninger et anderledes, perlede og poetisk portræt af den velkendte, hvidvinsdrikkende og bramfrie Tove. Tempoet er langsomt og melodisk, animationerne er enkle og naivistiske, mens lydsporet – herunder Ditlevsens oplæsninger – er absolut forførende. Filmen er en tindrende perle af et portræt, og dens 37 minutter kan og bør opleves i den virtuelle udgave af årets (ligeledes eminente) CPH:DOX. *ravn* www.cphdox.dk til 29. marts

downloader man BaggårdTeatrets app, man guides gennem GPS-zonerne af Lars Mikkelsens behagelige stemme, og man »træffer« herfra seks forfattere med tilknytning til det sydfynske. Man kaster sten i vandet på Karin Michaëlis' opfordring, og man kan lægge sig i græsset med Tom Kristensen.

Lydbilledet er smukt afstemt med geografien, og *Sundets stilhed* en del af teatrets såkaldte antivirus-program, der også tæller daglige oplæsninger, dans og musik på sociale medier. Audiowalken kan naturligvis også gennemføres hjemme fra stuen. *boye* **App Store & Google Play**

KUNST

What Do People Do All Day?

Charlottenborg & DIS

Charlottenborg er lukket for museumsgæsterne i København, men åbent for enhver med internetforbindelse. For i samarbejde med CPH:DOX og Tranen har kunsthallen åbnet platformen *dis.art*, der skal være »kunstens svar på Netflix« indtil september 2020. Her kan man klikke sig igennem kunstnerkollektivet DIS' seneste udstilling af film og videoinstallationer, *What Do People Do All Day*. Eksempelvis Derek Larsons filosofiske, men morsomme tegnefilm *Très mall* om tre unge kunstnere fra Savannah i Georgien, der vil opdage nye former for kærlighed, forbrugs- og følelsesliv. Også Jacob Hurwitz-Goodmans undersøgelse af kunstig intelligens i *Early Stag* eller Ilana Harris-Babous lektioner i møbelrestaurering (og afroamerikansk historie og identitet) i *Reperation Hardware* er et – eller bedre: flere – besøg værd. *ravn* **www.dis.art** til september 2020

STREAMING

Forelæsninger til frankofile

Collège de France

Frankrigs prestigøse Collège de France, der siden 1530 har haft til formål at

sikre udbredelse af videnskabelige landvindinger inden for kunst, videnskab og litteratur, har netop lagt alle sine forelæsninger på nettet. Her kan interesserede høre Philippe Sansonetti, professor i infektionsmedicin, fortælle om COVID-19 som »bebudet pandemi«, litteraturprofessor Bertrand Marchal om »Mallarmé og litteraturens endeligt« og mellemtekstspert Henry Laurens om arabisk kultur og politik. Det er foredrag af høj faglig kvalitet, der dog stiller krav til brugerens sproglige formåen, da alt er på fransk. *As-Mu* www.college-france.fr

Fra etværelses til strandvejsvilla

TV2 Play

Designeren Rasmus Larsson og ejendomsrådgiveren Lars Elbæk har i programmet *Fra etværelses til strandvejsvilla* sat sig for at handle sig fra en etværelses lejlighed til en strandvejsvilla på et år. De starter med 1,5 millioner kr., og ideen er så, at de skal opkøbe, renovere og gensælge lejligheder og huse, indtil de ejer et hus med havkig. Gennem seks afsnit svælger de i det besynderlige boligmarked, hvor huse stiger ustyrligt, når man åbner op til kip. Det kunne være uudholdeligt at bevindne, men Larsson og Elbæk evner at gøre programmet til en underholdende tour de force udi boligmarkedets magisk-klamme foreløbige kunst. *JoFo* www.play.tv2.dk

Besøg Louisianas digitale – og globale – platform med 750 videoer om kunst og kultur. #friadgang #altidåben

Kunst Litteratur Arkitektur Musik Design

LOUISIANA channel

Videos on the arts, featuring the artists channel.louisiana.dk